

Polgár Éva



A fénykép Éva lányom útlevélképe, amelyet 1957 elején Bécsben csináltattunk. Éva itt nyolc éves. Már egy-két hónapja Bécsben voltunk, sok félelmetes és kalandos élményben volt részünk, míg ismerősök révén egy nyugodt, rendes szállásra találtunk valamelyik pályaudvar közelében egy néninél. Évi kezdetben nehezen oldódott fel, később igen jó viszonyba került a házinénivel, aki ideje nagy részét vidéki rokonainál töltötte, és ránk bízta a lakást. Az, hogy el akarunk menni, elég hamar körvonalazódott 1956 kora őszén. Rettegtünk egy újabb 1944 megismétlésétől, és elhatároztuk a férjemmel, hogy nem várjuk meg, hogy az események sodorjanak bennünket. Éva lányomnak semmit nem szóltunk, egyszerűen azért, mert nem akartuk, hogy önkéntelenül is elszólja magát az iskolában vagy az ismerősök előtt. 1956 őszén hét éves volt, és a Lovag utcai Általános Iskola második osztályába járt. Persze nagyon sok mindent sejtett, tudta, hogy el akarunk menni, hogy kiszökünk, de azt hitte, hogy nélküle akarunk elmenni. Akkoriban a férjem szüleinél

laktunk a Dessewffy utcában, és Éva azt gondolta, hogy őt ott akarjuk hagyni. Mint utóbb, nagylányként elmesélte, borzasztó kételyek között vergődött. Ha akkoriban beszélt volna ebbéli félelméről, természetesen megnyugtattam volna, és nyilvánvalóvá tettem volna, hogy erről szó nincs, ugyanakkor szükségünk volt a konspirációra.